

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: H.J. Kooistra

Motpart: Burgemeester van Skarsterlân

Tolknings- och giltighetsfrågor

1. Ska artikel 1.3 i rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (EGT L 385, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 444/2009 av den 28 maj 2009 tolkas så, att förordningen inte är tillämplig på identitetskort som medlemsstaterna utfärdar till sina medborgare, såsom det nederländska identitetskortet, oavsett giltighetstiden för dessa och oavsett möjligheterna att använda dem som resehandlingar?
2. Om det av svaret på fråga 1 följer att rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (EGT L 385, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 444/2009 av den 28 maj 2009 om ändring av förordning (EG) nr 2252/2004 (EGT L 142, s. 1) är tillämplig på sådana identitetskort som det nederländska identitetskortet, med beaktande av möjligheterna att använda dessa som resehandlingar, är då artikel 1.2 i förordningen giltig mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna?
3. Om svaret på fråga 2 innebär att artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (EGT L 385, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 444/2009 av den 28 maj 2009 om ändring av förordning (EG) nr 2252/2004 (EGT L 142, s. 1), är giltig, ska då artikel 4.3 i förordningen, mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 8.2 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 7 f i privacy-direktivet jämförda med artikel 6.1 b i direktivet, tolkas så att medlemsstaterna för att genomföra förordningen är skyldiga att genom lag säkerställa att de biometriska uppgifter som har samlats in och lagrats med stöd av förordningen inte får samlas in, behandlas och användas för andra ändamål än för utfärdande av det aktuella dokumentet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 8 oktober 2012 — M. Roest, motpart: Burgemeester van Amsterdam

(Mål C-448/12)

(2013/C 26/30)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: M Roest

Motpart: Burgemeester van Amsterdam

Giltighets- och tolkningsfrågor

1. Är artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (EGT L 385, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 444/2009 av den 28 maj 2009 om ändring av förordning (EG) nr 2252/2004 (EGT L 142, s. 1), giltig mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna?
2. Om svaret på fråga 1 innebär att artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (EGT L 385, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 444/2009 av den 28 maj 2009 om ändring av förordning (EG) nr 2252/2004 (EGT L 142, s. 1), är giltig, ska då artikel 4.3 i förordningen, mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 8.2 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 7 f i privacy-direktivet (¹) jämförda med artikel 6.1 b i direktivet, tolkas så att medlemsstaterna för att genomföra förordningen är skyldiga att genom lag säkerställa att de biometriska uppgifter som har samlats in och lagrats med stöd av

förordningen inte får samlas in, behandlas och användas för andra ändamål än för utfärdande av det aktuella dokumentet?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, s. 31).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 8 oktober 2012 — L.J.A. van Luijk, motpart: Burgemeester van Den Haag

(Mål C-449/12)

(2013/C 26/31)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: L.J.A. van Luijk

Motpart: Burgemeester van Den Haag

Giltighets- och tolkningsfrågor

1. Är artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemstaterna (EGT L 385, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 444/2009 av den 28 maj 2009 om ändring av förordning (EG) nr 2252/2004 (EGT L 142, s. 1), giltig mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna?
2. Om svaret på fråga 1 innebär att artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemstaterna (EGT L 385, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 444/2009 av den 28 maj 2009 om ändring av förordning (EG) nr 2252/2004 (EGT L 142, s. 1), är giltig, ska då artikel 4.3 i förordningen, mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 8.2 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 7 f i

privacy-direktivet (¹) jämförda med artikel 6.1 b i direktivet, tolkas så att medlemstaterna för att genomföra förordningen är skyldiga att genom lag säkerställa att de biometriska uppgifter som har samlats in och lagrats med stöd av förordningen inte får samlas in, behandlas och användas för andra ändamål än för utfärdande av det aktuella dokumentet?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, s. 31).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Krefeld (Tyskland) den 9 oktober 2012 — NIPPONKOA Insurance Co (Europe) Ltd mot Inter-Zuid Transport BV

(Mål C-452/12)

(2013/C 26/32)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Krefeld

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: NIPPONKOA Insurance Co (Europe) Ltd

Motpart: Inter-Zuid Transport BV

Tolkningsfrågor

1. Utgör artikel 71 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 (¹) av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område hinder mot en uteslutande självständig tolkning av en konvention, eller ska även de ändamål och de principer som ligger till grund för förordningen beaktas vid tillämpningen av sådana konventioner?
2. Utgör artikel 71 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område hinder mot tolkningen av en konvention, enligt vilken en fastställsetalan som har avgjorts i en medlemsstat inte utgör hinder mot en senare väckt fullgörelsetalan i en annan medlemsstat, om det även är möjligt att tolka denna konvention i överensstämmelse med artikel 27 i förordning nr 44/2001?

(¹) EGT L 12, 2001, s. 1.